

Szerkesztette: ¹Bokov és Csirek.

Lektorálta: Lenkei Éva.

Alfától az Omegáig

A Lévy hivatalos irodalmi folyóirata.

Ismeretterjesztő ifjúsági folyóirat.

A szerkesztőség elérhetősége: levayszerkesztoseg@gmail.com

Tartalom

1. Küldetés tudat.

2. Lévaysoktól Lévaysoknak- Kortárs alkotók művei, saját véleményük.

3. Ady Endre: Az Értől az Óceánig – avagy egy pályakezdet nehézségei

4. Hitélet

5. Élet a Lévy után: Interjú egy elballagott diákkal.

6. Egy csöppnyi Óceán- Érdekességek és hírek a világból.

7. Ti küldtétek: Olvasók által küldött szórakoztató irodalom.

Küldetéstudat

„Az igazat mond ne csak a valódit...”

A folyóirat ötlete egy hívős novemberi estén született meg valahol az Avason. A kezdeményezés alapját az képezte, hogy iskolánknak jelenleg nincsen papírformájú, folyóirata, csupán digitális formátumú. Továbbá pedig az Irodalom megismertetését és terjesztését tűztük ki a szerkesztőséggel célul, annak érdekében, hogy megismertessük veletek az Irodalom kevésbé száraz, érdekes, humoros oldalát.

Különösképpen hogy felhívjuk a figyelmet a köztünk élő művészekre, írókra, költőkre, tehetségekre. Kötelességünknek tekintjük elétek tárnai a klasszikusok minden, egyik órán sem említett titkát, viszonyát, addikcióját, a jó ízlés határain belül persze. Szándékunkban áll megismertetni veletek olyan zseniális írókat, költőket, akiket nem tanítanak az órákon, pedig lenne mit mesélni róluk. Így hívunk titeket egy utazásra, hol nem csak a régen elhunyt klasszikusok műveit, de ugyanakkor kortársaitok, vagy akár osztálytársaitok műveit is szándékozunk elétek tárnai.

Misszióknak tartjuk bebizonyítani, hogy az irodalom nem csak egy tantárgy, amit végig, kell valahogy szenvedni, na meg persze érettségizni belőle, hanem valós és lélegző lény. Be szeretnénk bizonyítani, hogy az irodalom nem csak verslábakon, nyugszik, hanem valós érzelmeken, világot megrendítő, átformáló gondolatokon, tetteken.

Lévaysoktól lévaysoknak Kortárs alkotók művei

Háromszázhatvanöt

Háromszázhatvanöt év elég lenne
Az életből. Elgépesedett világunk tenyerén
Megtalálhatnám a rozsdafoltot
Melyen áttörve futhatnék. Romokon
És bomló szürke lelkeken kívül
Láthatnék mást is. Szép ívű
Gyöngé kezek munkáját,
S egy olyan földet ahol vágyát
Nem szegi az embereknek
A koruk internetes ideáljai melyeket
Valaki azért talál ki, hogy hajlamod legyen
Arra a betegségre, hogy „tökéletes”
Kell, hogy legyek!

Háromszázhatvanöt nap elég lenne
Arra hogy egy életre a szívembe
Rejtsem az emlékeiteket.
Olyan világokat adhatnék nektek
Melybe legvadabb álmaitokban sem lenne
Meresszetek belépni. Bennetek
Lenne felépítve Mert ez a kincsetek,
Születésetektől fogva, de elveszhet
Ha a digitalizáló kezek teljesen
Bekebeleznek egyszer.
Én lopok időt, de nem eleget.
Több van bennetek mit, amire egy
Kunkora gondolatfoszlányba gondolni mertek!

Háromszázhatvanöt perc elég lenne
Csupán arra, hogy megálljak s esetleg
Még egy padra is leüljek s nevetve
Hallgassam, hogyan fecseg
Körülöttem a világ melyben
Én itt vagyok még s jelzem
Hogy van még olyan hogy vers meg
Akad még olyan szív melyben
E vers kiforr és életre
Buggyan. Keressetek meg
Mert nektek is van egy teljes
Háromszázhatvanöt másodpercetek
Arra hogy emberek legyetek.

(S)tenger

2019 decembere

Ki fordítottam szövegét képre átváltva.
Gyöngé kezek munkáját, / Marionett

Az utolsó lyukon is átbújtattam
Az utolsó kis madzagot
A mesterművem készen állt
És a fapálcákkal mozgatni kezdtem
Eleinte csak satnyán táncolt
A marionett báb
De fél év alatt belelendültem
Később pedig nem csak ő,
De én is úgy táncoltam
Ahogyan füttyültem
A legvégén pedig egyé váltam
Azzal a bábuval, mit egykor
Ki fordítottam szövegét képre átváltva.
Gyöngé kezek munkáját, / Marionett

Marionett

Ady Endre: Az Értől az Oceanig – avagy egy pályakezdet nehézségei

Az Ér nagy, álmos, furcsa árok,
Pocsolyás víz, sás, káka lakják.
De Kraszna, Szamos, Tisza, Duna
Oceánig hordják a habját.

S ha rám dől a szittyá magasság,
Ha száz átok fogja a vérem,
Ha gátat túr föl ezer vakond,
Az Oceánt mégis elérem.

Akarom, mert ez bús merészség,
Akarom, mert világ csodája:
Valaki az Értől indul el
S befut a szent, nagy Oceánba.
/Vér és Arany - 1907/

Remélem, nem kell senkinek se bemutatnom Ady Endrét, nyugi nem is fogom, arra ott vannak/lesznek majd az irodalomórák, ahol valószínűleg érettségien is felhasználható adatokat fogtok kapni az ő életéről. Amik itt elhangzanak, azt csak saját felelősségre említsed érettségien, én pedig csak remélni merem, nem ez lesz az egyetlen szöveg, amit olvastál a "költő óriásról". Mert, hogy Ady-t sokan annak titulálják a mai napig, és ez nem véletlen, főleg ha abból indulunk ki honnan indult ő... az Értől. Ez az ember fiatalkorában tele volt akadályokkal, gátlásokkal, mondhatni ő is olyan le(ön)sajnált "pocsolya" volt, mint ahogy azt mi is érezni szoktuk olykor. Mai szemmel hihetetlenül szigorú neveltetése ellenére már 15 évesen járta a szombat estéket, és bizony nem csak kávézgatott és friss levegőt szívott... nem is említve, hogy már akkor nem tartotta be a 60 centis szabályt (sőt). És ez az ember akart eljutni az "Oceanig". Chö. És ezt tetézve 1896-ban jobbra elitta a jogegyetemre szánt "zsebpénzét" így haza se mert menni szüleihez. Ady ott állt Debrecenben kiégve, 19 évesen, sehol se tartva, a hozzáfűzött remények (legalábbis amik megmaradtak 15 éves kora után is) széttépve heverték előtte.

Három évre rá ugyan kiadta első verseskötetét, de azt laposnak, unalmasnak és száraznak vélték, mondhatni teljes volt a krízis.

De!

Adyban volt valami, ami feltétlen önbizalomra serkentette, minden ellenére ott volt benne az a **mégis**. Akarta, hogy ne maradjon így, hogy ne egy szégyenteljes fürdőkádnyi vízben úsztassa a lehordott kötetének kitépott lapjaiból hajtogatott papírcsónakot, hanem, hogy 7 év munka és várakozás után kifuthasson a végtelen tengerekre a modern magyar költészet flottájának élén. Erről szól ez a vers: az akaratról, ami megment attól, hogy vékony érként csörgedez a hétköznapi szürkeségében, hanem törj ki, alkoss valamit csak azért is, nem csak a környezeted (apád, anyád, tanárod, haverod) elvárásait, hanem magadat is legyőzve.

Szóval remélem nem annyi marad meg benned, hogy ha szétiszod magad se baj, még legrosszabb esetben is lehetsz híres költő... hanem, hogy dacolva mindennel ha kell, küzdj a saját óceánodért.

És persze ez nem egy 10/10 konyhapszichológusok által is ajánlott recept a siker eléréséhez, és én se garantálhatom azt, hogy ha ezt szem előtt tartod, akkor minden álmod teljesül és a crush-od is leszólit majd a folyosón, mert lehet csak egy erőlködő grimasz lesz az, amit elérsz a nagy "akarásban". De meg kell küzdeni, még akkor is, ha van veszítenivaló (már pedig általában szokott lenni) és vállalni kell a harcot, ha kell magad ellen, hisz ezért vagyunk emberek, hogy bennünk lobogjon az a **mégis**, az a **csak azért is**.

„Az Oceánt mégis elérem.” - Ez legyen a summa.

/Csirek/

Hitélet

Már lassan egy hete, hogy elérkeztünk az advent időszakába, ami a várakozás ideje. Várjuk az új Star Warsot, a karácsonyt és Jézust. Azt hiszem, hogy a zsidókat töltötte el a legnagyobb várakozás Krisztus születésével kapcsolatban, hiszen nem voltak éppen a legjobb helyzetben a rómaiak miatt.

Milyen ironikus, hogy pont ők csalódtak a legnagyobbat. Azt várták, hogy a Messiás vasmarokkal eltörli a rómaiakat, ehelyett azt mondta: „Boldogok a szelídek, mert ők öröklék a földet.” (Máté 5:5). Jézus nem egészen az volt, akinek Őt várták. Mi már vagyunk abban az áldott helyzetben, hogy nem kell várunk Rá, hiszen már itt van. Azonban jó, ha ebben az időszakban kicsit átgondoljuk, hogy mi is az, amit Krisztustól várunk. Az újszövetség embere megkapta, amit várt, csak nem egészen úgy, ahogy azt várta. Mi is hasonlóak vagyunk, mert mi is ugyan úgy rá akarjuk erőszakolni a saját elképzelésünket Istenre, aztán hoppon maradunk, mert ezt nem lehet megtenni.

Ha már advent, csináljuk rendesen! Tegyük félre a saját elképzelésünket az Úrral kapcsolatban és várjuk türelemmel azt, hogy milyen csodálatos módon adja meg nekünk mindazt, amire igazán szükségünk van. „Legyetek tehát türelemmel, testvéreim, az Úr eljöveteleig. Íme, a földművelő várja a föld drága gyümölcsét, és türelmesen várja, amíg az korai és késői esőt kap.” (Jakab 5:7)

Ahogy az fentebb írtam, mi már csak a szokás kedvéért „várunk”, hiszen Jézus már megszületett. Biztosan találkozotok már azzal a helyzettel, hogy vártok valakire, majd öt perc után úgy vagytok vele, hogy inkább mentek a dolgokra és nem vártok tovább. Az a nagy helyzet, hogy most nem mi várunk, hanem Isten. Ránk vár, hogy a komfortzónánkból kilépve kapcsolatba lépünk vele. Hogyha Ő is úgy várna, mint mi, akkor elég nagy slamasztikában lennénk, mert mi nem öt percet, hanem akár éveket is képesek vagyunk késni. Ahelyett, hogy hátradőlve várnánk, hogy a Nagyfőnök „csináljon valamit”, mi is tehetnénk pár dolgot. Végtére is nekünk van szükségünk rá, nem pedig fordítva.

Végsősoron két dolgot kell tennünk. Először is abba kell hagynunk azt, hogy a saját terveink alapján szeretnénk mindent, hiszen az Úr az egész képet látja, és csak Ő tudja megadni azt, amire valóban szükségünk van. Másodszor pedig tegyük meg azt a lépést, hogy közeledünk Felé. Bármilyen kényelmetlen, vagy kellemetlen is, ez vezet Hozzá és a reményteljes jövőhöz. „Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –: jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok.” (Jeremiás 29:11)

- Lovas Lászlóval, egy éve elballagott diákkal folytatunk beszélgetést, aki most a Miskolci Egyetem Műszaki-földtudományi karán tölti jelenleg első évét. Üdvözöllek László.
- **Köszönöm a meghívást, és köszöntöm az olvasókat.**
- László, mindenekelőtt, elmondanád az olvasóknak, hogy miért a Miskolci egyetemet választottad?
- **Elsősorban azért mertrengeteg történetet hallottam az oda járó, oda járt Léveys diákok által, és megtetszett ez a szak. Utána néztem az Interneten és megtetszett, hogy tanulmányi és tanulmány utáni életben is remek lehetőségeket biztosít. És ezek az én céljaimnak megfelelnek, elhelyezkedés szempontból.**
- És hol szeretnél elhelyezkedni?
- **Nos, pontos hely még nincsen, de valamely nemzeti parknál szeretnék minden képpen elhelyezkedni. Tehát a természetvédelem szakterületén szeretnék maradni.**
- Hány pont kell erre a szakra? Kellenek valamilyen feltételek, emelt érettségik például?
- **Emelt szintű érettségi nem volt kötelező, a felvételi ponthatárok eléggé alapszinten vannak, 280 pont. A felvételi feltételek kimerültek abban, hogy két közép szintű érettségi kell. Én emellett biológiából emelt érettségit tettem, ezzel növelve az esélyeimet. Végül közel 90 pontos többlettel vettem fel oda.**
- Milyen óráid vannak, milyen a szak berendezkedése?
- **Első félévben főleg töltelék tantárgyaink vannak. De ezek nagy része alapozó tantárgy, amikre majd csak később lesz szükség. Példának okáért a matematika. Na, ez a tantárgy leghamarabb majd csak az ötödik félévben fog újra terítékre kerülni. A hidrogeológia tantárgyhoz. Így ha az ember most ellébecolta ezt az órát, akkor az ötödik félévben komoly gondokkal szembesülhetett.**
- Mi fogott meg?
- **A családi légkör. Minden egyetem híreszteli ezt, mármint a családi légkört, de a barátok és ismerősök miatt, akik mind oda járnak, úgy éreztem, hogy ez az a hely. A gólya tábor alatt pedig bizonyosságot nyertem, arról, hogy nem döntöttem rosszul. Nagyon sok pozitív élménnyel távoztam onnét. Erre esküszök.**
- Részt veszel a Miskolci Egyetem balekoltatásán²?
- **Nem, a tanulmányaimra összpontosítok. De viszont van olyan lehetőség, hogy részt vegyenek a másod évesek is a balekavatáson, én úgy gondolom, hogy majd inkább ezen veszek részt. Az elején szkeptikus voltam, de most úgy gondolom, hogy érdemes megpróbálni.**

² Olyasmi, mint az elsős avatás, csak nagyobb a titoktartás.

- Milyenek az óráid elrendezései, hány órád van, milyen hosszú egy óra?
- **Egy egyetemi óra átlagosan másfél és kettő óra közé esik. Reggel nyolctól legkésőbb délután hatig vagyok az Egyetemen. Rengeteg elméleti órát a hét elején lezavarnak, és a gyakorlati órák maradnak a hét második felébe. Ezeket jobban élvezem, habár ez nem mindig jó. A gyakorlati tantárgyak nagyrészt a földrajzhoz kapcsolódnak, mint légkör, felszín és alaktan, csillagászati földrajz.**
- Milyen közösségek vannak, milyen programok vannak, amiken elsőéves gólyaként részt tudsz venni?
- **A balek-oktatáson kívül, a kollégium is ilyen közösség. De rengeteg, kisebb közösség van, amik sokszor alkalmi módon szerveződnek. Például saját Minecraft szervere van az egyetemnek, saját Pokemon Go köre és hasonlók. Ezek mind diákok alkotta körök, nem vagy csak félhivatalosok. De vannak meghirdetett találkozók, ahol egy egy témáról folyik beszélgetés, vannak szabad előadások, amiken bárki részt vehet, olyanok is vannak, amiket diákok tartanak, random szerveződésű beszédek, gondolatmenetek kifejtése, akár az aulában is. Vannak emellett olyanok is, hogy híresebb személyek előadásait is látogathatja bárki. Persze némelyiküket kötelező vagy csak szigorúan ajánlott látogatni. Nagy részük szabadon választható.**
- Hogy állsz a vizsgaidőszakkal, Zh-ra való felkészüléssel.
- **A legnehezebb az volt, hogy meg kellett szokni az egyetemi létet. Ez volt a legrosszabb és a legnehezebb, mivel nem szoktuk meg a vizsgaidőszakot, a zárthelyiket. Ez tette ránk a legnagyobb terhet. Meg a fő akadályt az jelentette, hogy olyan tantárgyaink vannak, amikre a suliban csak egy óra volt szánva. Ott meg egy egész tantárgy épül rájuk.**
- Utolsó kérdésem, hogy milyen kiadásaid vannak, hogyan jössz ki pénzügyileg? Dolgozol-e vagy honnan van bevételed?
- **Jelenleg, még nem dolgozom, de a távlati céljaim között van az, hogy részmunkaidő vállaljak. Államilag támogatottként nem kell valami sokat költenem az Egyetemre. Legfeljebb azt szeretném elérni, hogy pénzügyileg, állandósítsam magam, és ne szoruljak az otthoniak segítségére mikor meg akarok venni magamnak valamit. Meg persze szeretném elkerülni azt, hogy előbb vagy utóbb diákhitelt kelljen felvennem. De nyáron vannak szakmai gyakorlatok is, amiket külső partnereknél, cégeknél végzünk, itt van lehetőség egy kis mellékést szerezni. De inkább az a lényeg a hallgató számára hogy ledolgozza a szakmai gyakorlatot. HA nem adnak fizetést, akkor így jártunk, erre nem lehet fizetésként, vagy állandó bevételként tekinteni.**
- Köszönöm szépen László hogy szakítottál ránk időt.
- **Nem tesz semmit.**
- Engedélyed adod, hogy ezt a beszélgetést közöljük a neved feltüntetésével?
- **Természetesen, miért is ne.**
- Köszönöm.
- **Én köszönöm az esélyt. Áldás Békesség.**

Egy csöppnyi Óceán

Gondolkodok miről is írhatnék az első szám érdekességeinek fenntartott rovatában. Valahogy szerintem ezt mindannyian úgy képzeljük el, mint az észak középső oldala, amit gyerekként csak a vicc és a képregény miatt olvastunk. Nos, kedves olvasóim, a képregénnyel nem fogtunk mellé erről biztosíthatlak titeket, de erről majd úgyis olvastok később. Amit szeretnék, szeretnék, az a valahogy az irodalomhoz, a Dráma Epika és Líra hármasához kapcsolódó események, riportok esetenként. Mivel ez lesz az egyik legszínesebb, legközvetlenebb rovat, ezért itt szinte bármiről írhatunk. A lényeg hogy érdekes legyen meg tanulságos, bár ez a fogalom manapság egy kissé tág fogalom. Amire számíthatnak az olvasók, az: **Slam poetry** riportok, **Színházi műsorkatalógus**, ajánló és persze igény szerint riportok az előadásokról. De lesznek tudósítások versenyekről, **iskolaéleti eseményekről** is, gálákról, díjátadókról, egyszóval egy mindent bele rovat lesz ez, mivel szeretnénk a Ti ízlészeteknek megfelelni amennyire ez csak lehetséges. És itt fognak helyet kapni a felhívások, a szerkesztőség által kiírt pályázatok, versenyek, nyílt kérdések. Esetenként persze nem kerülhető el hogy egy-egy hivatalos közlemény is helyet kapjon, de hát a **lapért és az olvasókért mindent.**

Vágjunk is bele!

Az idei év, évtized utolsó tanítási hetén sor kerül majd a szerkesztőség debütálására is, de többek között egy Versmondó automatát is felállítunk majd az épületben melynek működési elve elég egyszerű. Te kiválasztod a megfelelő számú költeményt, amit meg akarsz hallgatni, ő pedig már szavalja is neked. Egyszerű nem?

Kedves olvasók

Bizonyára észrevettétek, hogy a borítónk elég egyszerű és üres. Nos, ennek több oka is van. Az első hogy a szerkesztőség tagjai teljesen hasznavehetetlenek, ha toll helyet színes ceruzát raksz a kezükbe, és rajzból is csak azért nem buktak meg, mert létezik, a művészet törli meg a Ctrl+c. Másodsor pedig szeretnénk ezzel az olvasókat motiválni és az olvasótáborunkat növelni, hogy pályázatot írunk ki rá. Fontos, és hatalmas segítség lenne számunkra és Számotokra is, persze mert értékes nyeremények várnak rátok.

Tehát

Fel szeretnénk titeket **kérni**, hogy segítsétek a szerk.-et azzal hogy egy borítót terveztek a folyóirat számára. Ez lehet egy alkalomra, tehát a következő számra készült, fantázia borító, vagy egy állandó borító. A beküldött pályamunkák közül az **alkalmi borítókat** majd a megjelenő számokban fogjuk felhasználni, igyekszünk majd minél többet. Az **állandó borítókat** közül a legjobbat, a legkreatívabbat pedig állandó címlapnak fogjuk választani. A pályamunkákkal keressétek **Ráday Gabriella tanárnőt, vagy Lenkei Éva tanárnőt.**

Minden pályázót **díjazni**, fogunk a nyerteseket különösképp.

A pályamunkákat Kötelező **névvel és osztállyal ellátni.**

A pályázat beküldési határideje **január 24-e.**

Érdeklődni a következő email címen lehet: kboti32@gmail.com

Ti küldtétek:

Olvasói rovat

Az olvasók által küldött alkotások itt lesznek közzé téve. Reményéseink szerint helyet kap majd egy képregénysorozat, egy pár novella, és egy hetihavi rendszerességgel megjelenő folytatásos sorozat. Ehhez kellene az olvasók is, szóval a szerkesztőség megadott elérhetőségeire vagy személyesen várjuk azokat a munkáitokat, amiket szeretnétek névvel, vagy anonim módon megosztani az értő közönséggel.

